

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/192/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116216890
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6116216890.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu PHVH SOLUTIONS, s.r.o., Nám. SNP 15, Banská Bystrica, IČO: 36 631 841, v konaní zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom Štefánikova ul. č. 14, Bratislava, IČO: 30 850 436, proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti žalobného návrhu žalobcu, ktorý presahuje uplatnený úrok z omeškania nad 5 % z a s t a v u j e .

Súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca podanou žalobou doručenu súdu dňa 12. 09. 2016 sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím. Svojho nároku sa domáhal na tom skutkovom základe, že dňa 03. 08. 2006 uzatvoril ako objednávateľ Zmluvu o dielo Č.. XXX/XXXX G. M. I. M. - M. X., G. I. C. C. Č.. XX, V.: XX XXX XXX, ktorý vystupoval ako zhotoviteľ. Tento zhotoviteľ si uplatnil voči žalobcovi v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 61Cb/121/2009 nárok na zaplatenie sumy vo výške 22 708,04 Eur s príslušenstvom, kedy táto pohľadávka mu mala vzniknúť titulom vykonania prác na základe zmluvy o dielo. Toto konanie bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09. 11. 2009 pod č. k. 61Cb/121/2009-76 zastavené.

2. Následne malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 02. 2010, ktorou pôvodný zhotoviteľ postúpil svoju pohľadávku voči žalobcovi.

3. Žalobca o tejto zmluve tvrdil, že táto je absolútne neplatná v zmysle ustanovení zmluvy o dielo a tak isto v zmysle § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka.

4. Žalobca ďalej uviedol, že tento subjekt si v konaní, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/125/2012 uplatnil túto pohľadávku voči žalobcovi. Žalobca tvrdil, že uvedené rozhodnutie teda rozsudok zo dňa 08. 03. 2013 mu nebol doručený. Tak isto mu nebolo doručené predvolanie na súdne pojednávanie, pretože súd postupoval na základe takzvanej fikcie doručenia v zmysle § 48 ods.2 vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku.

5. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 17. 07. 2013 oprávnený z rozsudku pod sp. zn. 60Cb/125/2012 podal návrh na výkon exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013. Okresný súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora a konanie vedené pod sp. zn. 2Er/2156/2013.

6. Žalobca podal voči exekúcii námietky dňa 30. 08. 2013, avšak tieto boli zamietnuté. Dňa 10. 04. 2014 vydal súdny exekútor exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Žalobca dňa 29. 10. 2014 podal návrh na zastavenie exekúcie, kedy znova poukázal na to, že exekúcia, ktorá je vedená na základe exekučného titulu, ktorý sa nikdy nestal vykonateľným, pretože bol vydaný na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Okresný súd Banská Bystrica dňa 04. 09. 2015 návrh žalobcu na zastavenie exekúcie zamietol a odvolanie, ktoré voči tomuto uzneseniu žalobca podal, bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. 06. 2016 pod sp. zn. 12CoE/120/2015.

7. Na základe uvedených skutočností potom žalobca uvádzal, že mu vznikla majetková ujma pozostávajúca zo sumy 26 459,82 Eur spolu s denným úrokom z omeškania vo výške 0,05 % zo sumy 2 341,18 Eur od 18. 10. 2006 do zaplataenia, zo sumy 3 394,51 Eur od 18. 10. 2006 do zaplataenia, zo sumy 4 633,67 Eur od 30. 11. 2006 do zaplataenia, zo sumy 3 751,78 Eur od 29. 12. 2006 do zaplataenia, zo sumy 12 338,68 Eur od 29. 12. 2006 do zaplataenia a 8,05 % úrok z omeškania zo sumy 26 459,82 Eur spolu s trovami právneho zastúpenia v súdnom konaní v celkovej výške 1 963,92 Eur spolu s 8,05 % úrokom z omeškania od dňa 03. 08. 2016 do zaplataenia.

8. V priebehu konania zobral žalobca svoju žalobu čiastočne späť pokiaľ sa domáhal 8,05 % úroku z omeškania zo sumy 26 459,82 Eur a 8,05 % úroku z omeškania zo sumy 1 963,92 Eur, v tej časti pokiaľ tento úrok z omeškania presahuje 5 % hranicu.

9. Na základe uvedeného potom súd konanie v časti o zaplataenie úroku z omeškania zo žalovaných súm konanie zastavil pokiaľ tento úrok presahoval hranicu 5 % tak, ako bol tento uplatnený v zmysle § 145 ods.2 CSP.

10. Žalobca ďalej uviedol, že zodpovedným za škodu je Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 4 ods.1 písm.a) bod 1 zákona č. 514/2003. Žalobca teda tvrdil, že v danej veci mu vznikla škoda a to nesprávnym úradným postupom, kedy došlo k nezákonnému zásahu do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a nezákonným rozhodnutím, za ktoré označil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod č.k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013.

11. Žalobca listom zo dňa 10. 02. 2016 požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré uvedenú žiadosť prevzalo dňa 11. 02. 2016, pričom na túto žiadosť reagovalo a oznámilo výsledok predbežného prerokovania nároku na náhradu škody listom zo dňa 27. 07. 2016, ktorá bola podľa tvrdenia žalobcu doručená 02. 08. 2016 tak, že žalobcovi nevyhovelo z dôvodu nesplnenia zákonom stanovených kumulatívnych podmienok.

12. Žalobca na preukázanie týchto svojich tvrdení predložil jednak žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom zo dňa 10. 02. 2016 a tak isto oznámením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 27. 07. 2016.

13. Žalobca ďalej na preukázanie svojich tvrdení predložil do súdneho konania listinné dôkazy, ktorými súd vykonal dokazovanie a to zmluvu o dielo č. XXX/XXXX F. S. XX. XX. XXXX uzatvorenou medzi žalobcom ako objednávateľom a M. I. M. - M. X. ako zhotoviteľom rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 61Cb/121/2009-76 zo dňa 09. 11. 2009, v ktorom bolo konanie vo veci navrhovateľa M. I. M. - M. X. s miestom podnikania C. XX, proti odporcovi v tomto konaní vystupujúci ako žalobca, o zaplataenie sumy 22 708,04 Eur s príslušenstvom zastavené.

14. Súd ďalej vykonal dokazovanie Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 02. 2010 uzatvorenou medzi postupcom M. I. M. - M. X. G. G. C. Č.. XX Z. C. M. Ž., D. XXX, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o dielo č. 008/2006 zo dňa 03. 08. 2006.

15. Súd ďalej vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 05. 2013 a vykonateľnosť dňa 07. 05. 2013. Predmetom tohto konania bola právna vec navrhovateľa M. Ž., H. D. XXX, proti odporcovi v tomto konaní vystupujúci ako žalobca, o zaplatenie 26 459,82 Eur s príslušenstvom. Z uvedeného rozhodnutia súd potom zistil, že odporca bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi 26 459,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania a to zo sumy 2 341,18 Eur od 18. 10. 2006 do zaplatenia, zo sumy 3 394,51 Eur od 18. 10. 2006 do zaplatenia, zo sumy 4 633,6 Eur od 30. 11. 2006 do zaplatenia, zo sumy 3 751,70 Eur od 29. 12. 2006 do zaplatenia a zo sumy 12 338,68 Eur od 29. 12. 2006 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň bol odporca zaviazaný nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 999,46 Eur k rukám bývalého právneho zástupcu a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 964,46 Eur k rukám právnej zástupkyne vystupujúcej v tomto konaní. Zároveň bol odporca povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 1 587,50 Eur.

16. Súd tvrdenia žalobcu ohľadne podaných námietok proti vykonaniu exekúcie, ktoré boli zamietnuté a tak isto v rámci exekučného konania sa rozhodovalo o zastavení exekúcie, mal súd za preukázané z pripojených rozhodnutí tak, ako ich citoval žalobca vo svojom žalobnom návrhu.

17. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že pre podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody musia byť kumulatívne splnené tri podmienky súčasne, a to existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Podľa tvrdenia žalovanej žalobca v žalobe jednoznačne nešpecifikuje právny titul, pričom požaduje náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím. Žalobca teda nesprávne zlučuje dva možné tituly na uplatnenie si nároku na náhradu škody. Vzhľadom k tomu, že žalobcu v civilnom procese zaťažuje povinnosť tvrdenia, pričom v rámci konania o náhradu škody presné označenie titulu podľa § 3 ods.1 zákona č. 514/2003 musí byť jednoznačne špecifikované a pokiaľ tomu tak nie je, už táto skutočnosť vylučuje možnosť, aby v konaní bol úspešne preukázaný vznik nároku na náhradu škody. Je možné sa len domnievať, že k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/125/2012 a rozhodnutím, ktoré žalobca považuje za nezákonné je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013.

18. Žalovaná uviedla, že v rámci tvrdenia žalobcu ohľadne nesprávneho úradného postupu nie je možné za takýto považovať taký postup súdu, kedy rozhodujúcu otázku v rámci konania posúdi nesprávne a ide zrejme o podstatnú vadu konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z uvedeného dôvodu preto namietané konanie nie je možné kvalifikovať ako nesprávny úradný postup v zmysle § 9 ods.1 zákona č. 514/2003. Žalobca v danom prípade teda nedisponuje titulom nároku na náhradu škody, pretože nesprávny úradný postup v konaní Okresného súdu Banská Bystrica vedenom pod sp. zn. 60Cb/125/2012 nie je preukázaný.

19. Zároveň nie je preukázané ani vydanie nezákonného rozhodnutia, pretože v zmysle platnej právnej úpravy právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená musí byť zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Takéto atribúty rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013 nespĺňa, pretože sa nejedná o nezákonné rozhodnutie, pričom toto rozhodnutie nebolo pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené. Zároveň z uvedeného konania vyplýva, že žalobca nepodal proti predmetnému rozsudku riadny opravný prostriedok teda odvolanie. Bez podaného odvolania nie je možné tvrdiť, že žalobca použil všetky dostupné prostriedky na odvrátenie dôsledkov, ktoré mal vyššie špecifikovaný rozsudok a teda nie je možné dožadovať sa priznania nároku na náhradu škody pokiaľ nie je stanovená podmienka ustanovená v § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. a teda nárok žalobcu nie je preukázaný, keďže žalobca nedisponuje titulom pre nárok na náhradu škody.

20. Žalovaná sa ďalej vyjadrila k majetkovej škode, ktorú si žalobca uplatnil v tom zmysle, že pokiaľ žalobca nepreukázal, že by právoplatné rozhodnutie súdu bolo pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené, je nevyhnutné konštatovať, že škoda doposiaľ žalobcovi nevznikla a žaloba na náhradu škody je podaná predčasne, v dôsledku čoho nie je a ani nemôže byť daný základ pre priznanie. Zároveň žalovaná uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu v rámci uplatnenej majetkovej škody vo výške 26 459,82 Eur s príslušenstvom, pretože poukázala na to, že žalovaná nebola a nie je účastníkom zmluvného vzťahu medzi žalobcom ako objednávateľom a navrhovateľom v rámci pôvodného konania ako zhotoviteľom podľa zmluvy o dielo č. XXX/XXXX F. S. XX. XX. XXXX, teda nemohla sa dostať do omeškania pokiaľ je priznaný denný úrok z omeškania vo výške 0,05 % s úhradou jednotlivých súm vyfakturovaných zhotoviteľom na základe vykonaných prác. Štát nemôže byť v majetkoprávných vzťahoch fyzických a právnických osôb univerzálnym ani singulárnym sukcesorom preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky týchto osôb. Ďalej v konaní nebolo preukázané zmenšenie majetku poškodeného v dôsledku škodnej udalosti teda, že ide o rozdiel v hodnote majetku poškodeného pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku, pretože v konaní nebolo preukázané, že priznaná pohľadávka súdnym rozhodnutím vo výške 26 459,82 Eur bola spolu s príslušenstvom uhradená. Z uvedeného potom vyplýva, že výška náhrady škody je uplatnená len hypoteticky a vznik škody nie je preukázaný. Zároveň súd poukázal na skutočnosť, že pokiaľ žalobca podal návrh na obnovu konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/125/2012 a je vedené pod sp. zn. 63Cb/177/2014, o tomto návrhu bolo rozhodnuté a návrh na povolenie obnovy bol zamietnutý. Žalovaná taktiež namietala časť nároku na náhradu škody spočívajúca v trovách právneho zastúpenia v celkovej výške 1 963,92 Eur, ktoré žalobca nijakým spôsobom bližšie nešpecifikuje a jeho existencia a výška nie je nijakým spôsobom podložená a preukázaná.

21. Z uvedeného žiadala žalovaná potom žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

22. Následne žalobca svojím návrhom zo dňa 09. 03. 2017 žiadal konanie prerušiť až do právoplatného skončenia konania, ktoré sa vedie na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 63Cb/177/2014, v ktorom sa domáhal obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/125/2012.

23. Z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 63Cb/177/2014-258 zo dňa 03. 04. 2017 súd zistil, že súd obnovu konania, ktoré sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 60Cb/125/2012 a návrh na nariadenie odkladu vykonateľnosti rozsudku pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013 bol zamietnutý. Uvedené rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

24. Súd potom rozhodol uznesením zo dňa 09. 06. 2017 tak, že návrh na prerušenie konania, ktoré podal žalobca zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 01. 07. 2017.

25. Podľa § 3 ods.1 písm.a) a d) zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, d) nesprávnym úradným postupom.

26. Podľa § 4 ods.1 písm.a) bod 1, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

27. Podľa § 5 ods.1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

28. Podľa § 6 ods.1 a 2 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

29. Podľa § 9 ods.1 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

30. Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných právnych predpisov mal v konaní za preukázané, že medzi žalobcom a M. I. M. - M. X. G. I. C. C. Č.. XX bola uzatvorená dňa XX. XX. XXXX F. B. S. Č.. XXX/XXXX. Na základe takejto zmluvy po postúpení pohľadávok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 02. 2010 medzi postupníkom a zhotoviteľom ako postupcom si v rámci konania tento subjekt uplatnil právo na zaplatenie sumy 26 459,82 Eur s príslušenstvom. Uvedený nárok bol prerokovaný a vo veci bolo rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/125/2012. Výsledkom takéhoto konania je potom rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 05. 2013 a vykonateľnosť dňa 07. 05. 2013.

31. Na základe tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia podal oprávnený z tohto rozhodnutia návrh na vykonanie exekúcie, ktorá sa vedie u súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa pod sp. zn. 2Er/2156/2013.

32. Súd mal ďalej v konaní za preukázané, že žalobca podal návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/125/2012, ktoré je vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 63Cb/177/2014. Výsledkom tohto konania je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 63Cb/177/2014-258 zo dňa 03. 04. 2017, ktoré doposiaľ nie je právoplatné a súd obnovu konania v rámci tohto konania zamietol.

33. Žalobca sa domáhal nároku na náhradu škody voči žalovanej na tom skutkovom základe, že súd v rámci konania pod sp. zn. 60Cb/125/2012 postupoval nesprávnym úradným postupom, kedy neprihliadal ex offo na absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá mala spočívať v neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, nebolo mu doručené predvolanie na pojednávanie a následne mu ani rozsudok v uvedenej veci riadne doručený nebol.

34. Z uvedeného potom žalobca vyvodzoval, že v danom prípade sa jedná o nezákonné rozhodnutie, ktorého výsledkom bol rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013. Na základe uvedeného si potom žalobca uplatnil ako majetkovú škodu sumu 26 459,82 Eur spolu s denným úrokom z omeškania a náhradu za trovy právneho zastúpenia, pričom sa jedná o výšku majetkovej škody tak, ako bol na ňu zaviazaný v rozhodnutí Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013.

35. Zodpovednosť za škodu a nároky na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. sú svojou povahou nepochybne nárokmi občianskoprávnej povahy. Ustanovenia o zodpovednosti za škodu v občianskom práve patria k tým inštitútom, ktoré sú zásadne dotvárané jednak teóriou a tak isto vydanou judikatúrou. V tejto súvislosti súd konštatuje, že napriek tomu, že zákon výslovne neuvádza predpoklady zodpovednosti za škodu, tieto sú však definované právnou teóriou a ich obsah je potom napĺňovaný súdnou judikatúrou. V danom prípade medzi takéto predpoklady patrí porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. V danom prípade nie je možné uvažovať o zavinení, pretože v danom prípade sa jedná o zodpovednosť objektívnu a teda otázka zavinenia je v danom prípade bez právneho významu.

36. Súd z uvedeného sa teda zamerá, či v danom prípade došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, zároveň či sa jedná o nesprávny úradný postup v rámci konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/125/2012.

37. Zákon neposkytuje úplný výklad pojmu nesprávny úradný postup, tento len príkladne vymenúva, je však možné už na základe súdnej praxe konštatovať, že nesprávnym úradným postupom je

také porušenie povinnosti pri uskutočňovaní jednotlivých úkonov v rámci konania predovšetkým ich nesprávne vykonanie alebo ich vykonanie bez plnenia zákonných podmienok, či iný nezákonný zásah do práv alebo právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Za nesprávny úradný postup je teda možné považovať aj nekonanie (nečinnosť) príslušného orgánu pri vydaní rozhodnutia, ale najmä sa jedná o taký postup orgánu pri jeho činnosti, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí.

38. Z uvedeného súd potom pri posúdení žalobného návrhu žalobcu vychádzal tak, že za nesprávny úradný postup nie je možné považovať také pochybenia či nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky jeho vydania, a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne alebo nemalo byť ani vydané, prípadne malo byť vydané v inej podobe, či za iných okolností. Uvedený záver vyplýva už z citovaného rozhodnutia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Cdo/115/2010 zo dňa 31. 05. 2011. Z uvedeného rozhodnutia ďalej vyplýva, že v danom prípade sa nemôže jednať o nesprávny úradný postup, pokiaľ niektorú z otázok súd posúdi nesprávne a pôjde o zrejmu alebo podstatnú vadu konania, ktoré má alebo môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z uvedeného potom súd konštatuje, že tvrdenia žalobcu o takomto postupe neboli v konaní nijakým spôsobom preukázané a namietané konanie nie je možné kvalifikovať ako nesprávny úradný postup.

39. Súd ďalej konštatuje, že v danom prípade žalobca nedisponuje ani dôkazom o tom, že v konaní bolo vydané nezákonné rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 5 ods.1 a § 6 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013 napriek tvrdeniam žalobcu o tom, že mu toto rozhodnutie ani doručené nebolo, nepodal opravný prostriedok a toto rozhodnutie do času rozhodnutia tohto súdu nebolo zrušené pre nezákonnosť alebo pre nezákonnosť nebolo zmenené. Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ voči tomuto konaniu a rozhodnutiu vydanému v rámci neho nebolo podané odvolanie, nie je možné tvrdiť, že by žalobca využil všetky dostupné prostriedky na odvrátenie dôsledkov, ktoré by mal vyššie špecifikovaný rozsudok. Súd má teda za to, že v danom prípade nie je splnená podmienka ustanovenia § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca teda nedisponuje ani v tomto prípade titulom, z ktorého by sa dal odvodiť nárok na náhradu škody.

40. Súd teda konštatuje, že v danom prípade žalobca nepreukázal splnenie prvého atribútu pre prípadné úspešné priznanie nároku na náhradu škody a to nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup.

41. Napriek tomu, že je potrebné, aby boli v konaní o priznanie nároku na náhradu škody splnené kumulatívne všetky tri podmienky uvedené vyššie, súd konštatuje, že absentuje nielen prvá podmienka a teda vydanie nezákonného rozhodnutia resp. preukázanie nesprávneho úradného postupu, ale nie je v konaní preukázaný ani vznik škody. Žalobca nijakým spôsobom nepreukazuje vznik škody a v tejto súvislosti sa obmedzil len na preukázanie rozsudku, v ktorom bol zaviazaný na zaplatenie peňažnej sumy a prebiehajúce exekučné konanie. Súd však v konaní nemal nijakým spôsobom preukázané, aká škoda a v akom rozsahu žalobcovi doposiaľ vznikla. K výške uplatnenej škody tak, ako ju žalobca formuluje, súd ďalej dodáva, že za takúto nie je možné považovať plnenie, na ktoré bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013, kedy malo byť súčasťou náhrady škody aj omeškanie žalovanej, kedy sa mala dostať do omeškania s úhradou jednotlivých súm, ktoré boli vyfakturované zhotoviteľom na základe prác, ktoré mal vykonať, pretože štát nemôže byť v takýchto majetkových právnych vzťahoch fyzických a právnických osôb univerzálnym ani singulárnym sukcesorom preberajúci zodpovednosť za vzájomné záväzky týchto osôb. V tejto súvislosti sa súd úplným spôsobom stotožňuje s argumentáciou žalovanej. Vzhľadom na takéto konštatovanie potom súd uzatvára, že žalobca nepreukázal vznik škody ani jej výšku.

42. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal vznik zodpovednostného právneho vzťahu medzi subjektom porušujúcim právnú povinnosť a vzniknutú škodu, je posledným predpokladom pre úspešné uplatnenie na náhradu škody aj potreba preukázania príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím a vzniknutým následkom. Táto skutočnosť v konaní taktiež nebola preukázaná a ani preukázaná byť nemohla vzhľadom k absencii prvých dvoch predpokladov pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody a to porušenie právnej povinnosti a vznik škody. V danej súvislosti teda súd uzatvára, že ani táto podmienka v konaní preukázaná byť nemohla a preto v celosti uzatvára, že žalobný návrh žalobcu v danom prípade nie je dôvodný a výsledkom takéhoto záveru potom musí byť zamietnutie žaloby žalobcu.

43. Súd po vykonaní dokazovania po aplikácii príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. teda považuje žalobný návrh žalobcu za nedôvodný z dôvodu nepreukázania základných atribútov pre priznanie nároku na náhradu škody a z tohto dôvodu preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

44. Súd zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods.1 CSP tak, že nárok na náhradu trov konania priznal žalovanej voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.